

3. Selv om en ikendt Straf fuldbyrdes, kan Værgeraadet, naar Omstændighederne gør det ønskeligt, og navnlig efter Henstilling fra Fængselsmyndighederne, træffe Foranstaltninger efter denne Lov, dog at Beslutning herom maa være taget senest en Maaned efter Straffens Udstaaelse.

4. Er en strafferetlig Undersøgelse mod et Barn over kriminel Lavalder afsluttet med det Resultat, at Sagen skal forelægges for Justitsministeren med Indstilling om, at Tiltale frafaldes i Henhold til midlertidig Straffelov Nr. 63 af 1. April 1911 § 15, kan Værgeraadet træffe Beslutning om foreløbig Anbringelse af Barnet, indtil Justitsministerens Afgørelse foreligger.

§ 17.

Beslutning i Medfør af § 16 kan Værgeraadet tage med Hensyn til ethvert Barn, der har fast Ophold her i Landet eller er hjemmehørende her, uden Hensyn til, om det har Forsørgelsesret her i Landet. Kan dette sidste ikke antages at være Tilfældet, skal Værgeraadet, saafremt Anbringelsen antages at ville medføre Udgifter for det offentlige, straks gennem Opholdskommunen søge afgjort, om Barnet skal udsendes af Landet, eller Udgifterne vil kunne refunderes i Henhold til Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891 § 27, jfr. Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908 § 1. Værgeraadet er berettiget til at lade Barnet midlertidig anbringe, indtil det er afgjort, om Barnet vil være at udsende af Riget.

§ 18.

Værgeraadet skal, naar slette økonomiske Forhold i Hjemmet skønnes at være den egentlige Aarsag til Barnets Vanrøgt, samt i øvrigt, naar det under en Sags Behandling viser sig, at Forældrene faar Hjælp af det offentlige, optage Forhandling med eller indhente Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, forinden Beslutning træffes om, hvorvidt Barnet skal endelig fjernes fra Hjemmet. Bliver Resultatet af Forhandlingen, at Forsørgelsesvæsenet paatager sig at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Forbedring af Forholdene, og Værgeraadet som Følge heraf opgiver eller udsætter at fjerne Barnet, kan Værgeraadet dog under særlige Omstændigheder fratage Forældrene Forældremyndigheden over Barnet og efter Kommunalbestyrelsens eller vedkommende kommunale Udvalgs Anmodning overdrage Forsørgelsesvæsenet denne.

§ 19.

1. Maa det antages, at et Barn, om hvis Fjernelse fra Hjemmet der er rejst Sag, eller som er under Værgeraadforsorg, er aandssvagt, sindssygt, epileptisk, døvtstumt, blindt eller tuberkuløst, skal Værgeraadet gennem Lægeundersøgelse, om for nødvendent efter forudgaaende Iagttagelse og efter en Specialists Bedømmelse, søge oplyst, om særlig Forsorg i den Anledning bør finde Sted, og i bekræftende Fald oversende Sagen til den Myndighed, der varetager denne særlige Forsorg, jfr. herved Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9. April 1891 § 61, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 122 af 29. Marts 1920.

2. Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, kan Værgeraadet beslutte, at et saadant Barn foreløbig skal fjernes fra Hjemmet, og hvis den Myndighed, der skal drage Omsorg for, at den paagældende Art af Forsorg paabegyndes, ikke straks faar denne iværksat, er Værgeraadet berettiget til at indsende Sagen til Overøvrigheden, som snarest muligt og senest inden 2 Maaneder skal meddele Værgeraadet, hvorledes Barnet skal overgaa til Særforsorg.